

PANELIAKOS
SOCIETY OF
NEW YORK

ΗΛΕΙΑΚΤΙΔΑ

ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

E-mail: Hleiaktida@aol.com

MAY / ΜΑΙΟΣ - JUNE / ΙΟΥΝΙΟΣ, 2011

No. 35

12-06-2011

12-06-2011

P.S.N.Y. / Π.Σ.Ν.Υ
P.O. Box 5819, Astoria, New York 11105
E-mail: Hleiaktida@aol.com
Facebook Page: PANELIAKOS SOCIETY

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!
ENJOY THE SUMMER!

ΗΛΕΙΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

Πύρρων ο Ηλείος

365 ἢ 360 π.χ. - 270 π.χ.

Ο Πύρρων γεννήθηκε στην Αρχαία Ήλιδα το 365 ἢ 360 π.χ. και πέθανε το 270 π.χ.

Σύμφωνα με το Διογένη το Λαέρτιο και όπως πληροφορήθηκε από τον Απολλόδωρο, ο Πύρρων άρχισε πρώτα σαν ζωγράφος, έργα του δε εκτέθηκαν στο Γυμναστήριο της Ήλιδας. Αργότερα άλλαξε κατεύθυνση και αφιερώθηκε στη φιλοσοφία, Από τη δουλειά του Δημόκριτου και σύμφωνα με το Διογένη το Λαέρτιο, έγινε γνώστης της Μεγαρικής Διαλεκτικής μέσω του Βρύσωνος, μαθητή του Στίλπωνος. Μαζί με τον Ανάξαρχο, πήρε μέρος στην εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου για να γνωρίσει το πολιτισμό της Ανατολής και έφτασε μέχρι τις Ινδίες, όπου μελέτησε τους γυμνοσοφιστές των Ινδιών και τους Μάγους της Περσίας. Αυτή η συνάφεια με τον ανατολικό πολιτισμό τον ενέπνευσε να υιοθετήσει μια μοναχική και λιτή ζωή και όταν γύρισε στην Ήλιδα έζησε σε μια κατάσταση φτώχειας. Τιμήθηκε από τους πατριώτες του Ηλείους και ειδικά από την Αθήνα, όπου του απεδόθη η αθηναϊκή ιθαγένεια με όλα τα δικαιώματα του Αθηναίου πολίτη.

Δεν έγραψε τίποτα. Οι δογματισμοί του καταγράφηκαν στα σατυρικά γραφτά του μαθητή του Τίμωνος του Φλιασσίου. Δυστυχώς όμως όλα αυτά τα γραφτά χάθηκαν και οι θεωρίες του Πύρρωνος έγιναν γνωστές κυρίως μέσω του βιβλίου «Περίγραμμα Πυρρωνισμού» που γράφτηκε από τον ιατρό Σέχτο τον Εμπεϊρικό.

Το κύριο στοιχείο της σκέψης του Πύρρωνα, εκφράστηκε με τη λέξη «ακαταληψία», που σημαίνει την ικανότητα να κρατάς τη συναίνεση στα δόγματα όσον αφορά την αλήθεια ενός πράγματος, όσον και αν φαίνεται αληθοφανές. Αυτά που πίστευε ο Πύρρων στη φιλοσοφία του τα εφάρμοζε στη ζωή του βγάζοντας το συμπέρασμα ότι εφόσον δεν είσαι εις θέση να ξέρεις την ακριβή αλήθεια, το μόνο ύφος που ταιριάζει στη περίπτωση είναι να μη νοιάζεσαι για τίποτα. Δηλαδή να έχεις «αταραξία».

Όλες οι φιλοσοφικές θεωρίες που αναζητούν την αλήθεια, ισχυρίζεται ο Πύρρων, είναι λάθος. Διότι κατηγορηματική αλήθεια ή κατηγορηματικό ψεύδος δεν υπάρχει. Επομένως δεν πρέπει να μας διακρίνει η βεβαιότης σε όσα υποστηρίζουμε ή σε όσα αρνούμαστε, αλλά να είμαστε πάντα επιφυλακτικοί όταν εκφέρουμε γνώμη για κάτι. Κατ' αυτό το τρόπο θα μπορείς να απολαύσεις την ευτυχία που μας φέρνει η ψυχική μας απάθεια και αταραξία.

Αν και ο Πύρρων είχε λίγους μαθητές ετιμήθει από τους Ηλείους και έχαιρε μεγάλου σεβασμού, ώστε ανακηρύχθηκε «αρχιερεύς», άρα πίστευε στο Θεό. Επίσης συνάγεται ότι για να λάβει μέρος στην εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ότι ενφορείτο από το Ελληνικό πατριωτικό αίσθημα.

Επιμέλεια - ΕΛΕΝΗ Χ. ΠΑΠΠΑΣ

Pyrrho of Elis

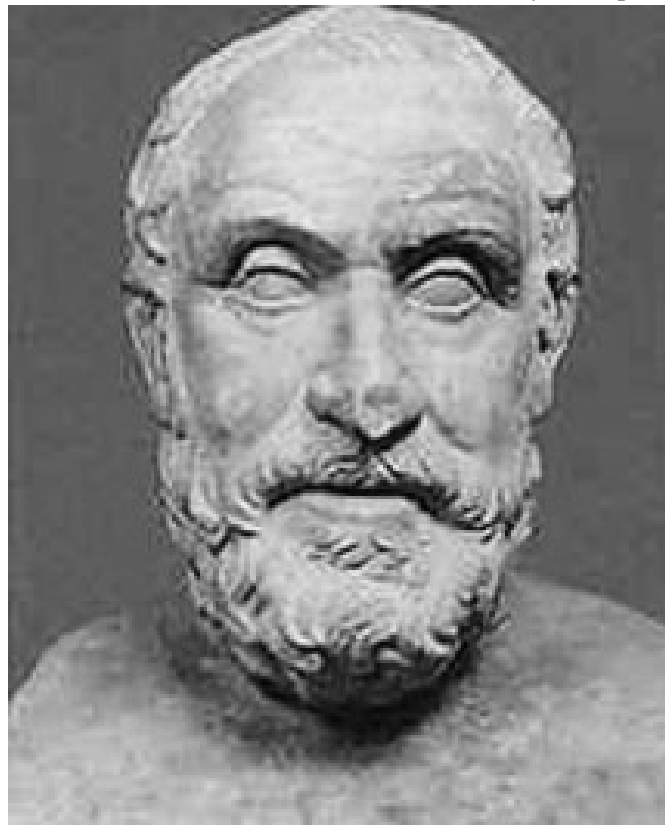
Pyrrho (Greek: Πύρρων, *gen.*: Πύρρωνος; ca. 360 BC – ca. 270 BC), a Greek philosopher of classical antiquity, is credited as being the first Skeptic philosopher, and the inspiration for the school known as **Pyrrhonism** founded by Aenesidemus in the 1st century BC.

Pyrrho was from Elis, on the Ionian Sea. Diogenes Laertius, quoting from Apollodorus, says that Pyrrho was at first a painter, and that pictures by him were exhibited in the gymnasium at Elis. Later he was diverted to philosophy by the works of Democritus, and according to Diogenes Laertius became acquainted with the Megarian dialectic through Bryson, pupil of Stilpo.

Pyrrho, along with Anaxarchus, traveled with Alexander the Great on his exploration of the East, and studied under the Gymnosophists in India and the Magi in Persia. This exposure to Eastern philosophy seems to have inspired him to adopt a life of solitude; returning to Elis, he lived in poor circumstances, but was highly honored by the Elians and also by the Athenians, who conferred upon him the rights of citizenship.

Pyrrho wrote nothing. His doctrines were recorded in the satiric writings of his pupil Timon of Phlius (the Sillographer). Unfortunately these works are mostly lost. Today Pyrrho's ideas are known mainly through the book *Outlines of Pyrrhonism* written by the Greek physician Sextus Empiricus.

Courtesy: Wikipedia

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Γεώργιος Θ. Μαραζιώτης

27/8/1909 - 19/10/1998

Ο Γεώργιος Θ, Μαραζιώτης, γεννήθηκε στο συνοικισμό **Όλγα** του Δήμου Τραγανού Ηλείας στις 27.8.1909. Εφοίτησε στο Διδασκαλείο Πύργου (1926-27) και πρωτοδιορίστηκε δάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο Καλφαλάρ (νυν Μυρωδάτο) της κοινότητας Αβδήρων του νομού Ξάνθης. Υπηρέτησε ως δημοδιδάσκαλος και ως διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Τραγανού Ηλείας από το 1929 μέχρι το 1954. Μαθητές του ήταν και ο Ντίνος Λυκογιάννης και Χρήστος Πάππας. Επίσης υπηρέτησε και στη Γενική Επιθεώρηση Δημοτικής Εκπαιδεύσεως Ζ' Περιφέρειας από το 1954 μέχρι το 1964. Διετέλεσε Γενικός Γραμματέας της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, καθώς και Ανώτατος Εκπαιδευτικός Σύμβουλος του Υπουργείου Παιδείας (1964- 1966), από όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Στη συνέχεια ασχολήθηκε με την ιστοριογραφία και τη λαογραφία και μέχρι τώρα έχουν εκδοθεί συνολικά 8 έργα του. **«Ο Ηπειρώτης Εθναπόστολος Πέτρος Ηπίτης», «Προσφορά της Ηλείας στον αγώνα του 1821», «Οικογένειες Τραγανού», «Κλεφτουργιά του Μωριά». «Ηλεία, μύθοι και ιστορία», «Οι Νεράϊδες», «Η Δαφνούλα», «Η Μαρουσιώ».**

Ο Γεώργιος Μαραζιώτης, πραγματικός Δάσκαλος και ένθερμος πατριώτης, όταν οι Ιταλοί στις αρχές Ιουνίου 1941 ήλθαν στα Λεχαινά Ηλείας και περιπολούσαν τα γύρω χωριά, συγκέντρωνε τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου Τραγανού και για να τους τονώσει το εθνικό συναίσθημα κάθε απόγευμα, μετά τη προσευχή έψελναν τον Εθνικό Ύμνο. Ένα απόγευμα, ενώ έψελναν τον Εθνικό Ύμνο, βλέπουν ξαφνικά στη πόρτα του σχολείου ένα ιταλικό απόσπασμα !!! Αγιεμένος ο επικεφαλής αξιωματικός αποτείνεται στο Μαραζιώτη και τον ρωτάει δια του διερμηνέα. Γιατί ψέλνετε τον Εθνικό Ύμνο αφού ξέρετε ότι είναι απαγορευμένο; Ο δάσκαλος προσπαθεί να τον πείσει ότι έψαλλαν το απολυτίκιο του Αγίου Νικολάου. Αυτός όμως δεν πείθεται και δίνει εντολή, μετά το μάθημα, να πάει στο σπίτι του Προέδρου. Τότε τα παιδιά τον ρώτησαν, Και τώρα δεν θα λέμε πια τον Εθνικό Ύμνο; Και ο δάσκαλος, ο Γεώργιος Μαραζιώτης, αληφώντας

τη τιμωρία των κατακτητών τους απάντησε. Θα τον ψάλλουμε κάθε μέρα χωρίς να φοβόμαστε τους Ιταλούς, όμως θα λάβουμε τα μέτρα μας. Δύο από σας, την ώρα που θα ψέλνουμε τον Εθνικό Ύμνο θα φυλάτε σκοποί έξω από το σχολείο και αν δείτε τους ιταλούς με ένα σφύριγμα θα μας ειδοποιείτε και εμείς θα αλλάζουμε και θα ψέλνουμε το τροπάριο του Αγίου Νικολάου, του Πολιούχου του χωριού μας. Έτσι, τους είπε, δεν θα πρεράσει στους ιταλούς γιατί για μας ο Εθνικός μας Ύμνος είναι η Ελλάδα μας είναι η πατρίδα μας, και έτσι τα παιδιά έφυγαν ευχαριστημένα για τα σπίτια τους. Απεβίωσε στις 19/10/1998 σε πλήρη φυσική και πνευματική ευεξία. Έχει τιμηθεί με τον Αργυρούν Σταυρόν του Φοίνικος και αναγορευθεί Επίτιμος Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος.

Πηγή, **Ιστορία του Τραγανού.**
Επιμέλεια. **ΕΛΕΝΗ Χ. ΠΑΠΠΑΣ**

Legends regarding the Fall of Constantinople on May 29, 1453

Legend holds that two priests saying mass over the crowd disappeared into the cathedral's walls as the first Turkish soldiers entered. According to the legend, the priests will appear again on the day Constantinople returns to Christian Hands.

Since there is so much uncertainty about the manner and the place of Constantine's death and the fate of his decapitated corpse, it might seem useless to hunt for the site of his grave. Theodore Spandounes or Spandugnino, in his lengthy treatise on The Origins of the Turks, completed in 1538, observes that: "The Turkish historians say that Mehmed organized a search for the holy Emperor's corpse and, having found it, wept over it and honored it and accompanied it to its tomb. The Christians, however, deny that it was ever found or recognized because nowhere in Constantinople is his grave to be seen."

Even the popular Greek songs about the death of the noble and heroic Emperor Constantine gave no hint of where he was buried.

«He died fighting all alone, mounted on his white-footed horse. He killed ten pashas and sixty janissaries before his lance was broken and his sword snapped and there was no one there to help him. He raised his eyes to heaven and cried: "Lord Almighty, creator of the world, have pity on your people, have pity on Constantinople." A Turk struck him on the head and the poor Constantine fell from his horse and lay stretched upon the ground in all the dust and blood. They severed his head and stuck it on the end of a lance; and they buried his corpse beneath the laurel tree.»

A most charming legend of Constantine's death is contained in another of the many laments for the fall of the city. It tells how the wretched Emperor Constantine, when the Turks broke in at the Gate of St Romanos, was guarding the walls with some of his nobles.

«On his right was a church of the Virgin. He saw a Queen coming towards it with a number of eunuchs. They went in and the Emperor and his nobles hurried to see who this Queen might be and went into the church. [They saw her] opening the sanctuary gate and going inside. She sat on the bishop's throne and looked very mournful. Then she opened her holy mouth and addressed the Emperor: "This unhappy city was dedicated to me and many a time have I saved it from divine wrath. Now too I have entreated My Son and My God. But, alas, he has decreed that this time you should be consigned to the hands of your enemies because the sins of your people have inflamed the anger of God. So leave your imperial crown here for me to look after until such time as God will permit another to come and take it." When the Emperor heard this he became very sad. He took his crown and the scepter which was in his hand and laid them on the altar; and he stood in tears and said: "My Lady, since for my sins I have been bereft of my imperial majesty, I resign also my soul into your hands along with my crown." The Lady of the Angels replied: "May the Lord God rest your soul in peace in the company of His Saints." The Emperor made obeisance and went to kiss her knee; and she vanished and her eunuchs, who were her Angels, vanished with her. But neither the crown nor the scepter were found where they had been left; for the Lady, the Mother of God, took them with her to keep until such time as there would be mercy for the wretched race of Christians. This was reported later

by some who had been there and witnessed the miracle. The Emperor with his nobles then went forth stripped of his majesty to look on the enemy from the walls. They joined forces and gave battle to some Turks whom they encountered and were defeated. The Turks cut them down; and they took the head of the pitiful Emperor to the Sultan who had great joy of it.»

In 1886 a delegation from the Greek community in Constantinople presented a ceremonial sword to Prince Constantine, heir to the throne of the Hellenes, on the occasion of his coming of age. The description of this sword, its decoration and the inscription on it suggest that it was a copy or a facsimile of that in Turin, though its donors may have alleged that it had once belonged to Constantine Palaiologos. An Athenian newspaper of the time, reporting its presentation to the prince, provides a rough line drawing of the sword with one half of its inscription and expresses the view that, while it appears to be of Byzantine style, there is no proof that it ever belonged to the last Emperor. An entertaining story survived in the folklore of Constantinople about another sword of Constantine Palaiologos. During the siege of the city, God sent an angel to deliver a wooden sword to the Emperor. The angel's intermediary was a holy hermit called Agapios, who hurried to the palace to fulfill his divine mission. "My lord", he said to the Emperor, "here is a sword sent from God to exterminate your enemies the Turks." When Constantine saw that it was made of wood he was angry and exclaimed: "What am I going to do with a wooden sword when I already have the wonderful sword of the glorious David, father of Solomon, which is forty cubits long?" He chased the monk away, and he, in high dudgeon, went to present his sword to the Sultan Mehmed who gladly accepted it. It was thanks to this wooden sword that Mehmed succeeded in capturing Constantinople. The monk Agapios was so upset by Constantine's impious skepticism that he became a Muslim.

«ΕΛΛΩ Η ΠΟΛΙΣ»

29^η Μαΐου 1453

ΠΑΛΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΚΑΙΡΟΥΣ ΠΑΛΙ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΘΑ ΝΑΙ

Πότε θα'ρθει εκείνη η μέρα που θα δούμε απ' τη στεριά
τα βαπόρια να μας φέρουν τη γλυκιά μας λευτεριά
πότε θα'ρθουν να μας λύσουν τα δεσμά μας τα βαριά
και στις μάνας μας να μπούμε την ολόθερμη αγκαλιά
(δισ)

Άτε ας έρθει εκείνη η μέρα να χαρούμε πια κι εμείς
κι άλλο τίποτε στο κόσμο χροιά δεν θα 'χει κανείς
τότε ποιά δεν θα χωρίζουν, να ριχτούμε στη φωτιά
για να σώσουμε άλλα αδέλφια που' ν ακόμα στη
σκλαβιά (δισ)

Πότε δέος θε να δούμε τη σημαία τη γλαυκή
στην Αγία Σοφία που οι Τούρκοι τη κρατούνε για τζαμί
λεύτερη να κυματίζει πάνω στο καμπαναριό
κι αντί μιναρέ και κότζα να θωρούμε το σταυρό (δισ)

**«ΠΛΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ»
του ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΗΛΕΙΑΣ**

Τρίτη και 13

Είναι αλήθεια ότι μερικές ημέρες έχουν μείνει στη ζωή της ανθρωπότητας ιστορικές. Όμως η σημασία τους δεν έγκειται σε αυτήν καθεαυτήν την ημέρα αλλά στα γεγονότα που συνέβησαν σε αυτήν. Έτσι η Τρίτη 29 Μαΐου του 1453 είναι πράγματι ημέρα θλιβερή. Την ημέρα αυτή κατελήφθει από τους Τούρκους η Κωνσταντινούπολη. Κατελύθει το ένδοξο Βυζαντινό Κράτος και από τότε οι Έλληνες βρεθήκαμε στη πιο σκληρή τυρανία επί τετρακόσια περίπου χρόνια. Γιαυτό η ενθύμηση της πτώσεως της Πόλης φέρνει δικαιολογημένη θλίψη στον Έλληνα και του δημιουργεί πόνο. Παρά ταύτα πρέπει να τη θυμάται. Γιατί η μνήμη της ιστορίας του παρελθόντος είναι πάντα, θετική ή αρνητική, διδακτική. Από του σημείου όμως τούτου και μέχρι που να θεωρείται η Τρίτη ημέρα αποφράδα κακή, χρουσουζίκη ημέρα, μάλιστα αν συμπέσει να είναι και 13^η του μηνός, η απόσταση είναι μεγάλη. Πρόκειται για φοβερή πλάνη. Γιατί, αν για τη πτώση της Πόλης έφταιξαν πολλοί, η μόνη αμέτοχος στα κακό είναι η Τρίτη. Αφού οι μέρες, όπως και οι αριθμοί, είναι όλες όλες ίδιες, αμέτοχος δε των καλών ή κακών που συμβαίνουν κατ' αυτές. Γι' αυτό η προληπτική συνήθεια μερικών να μην αρχίζουν εργασία τη Τρίτη, είναι όχι μόνον ανόητη, αλλά και αντίθετη προς το θέλημα του Θεού, που ορίζει αδιακρίτως «έξ ημέρες εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου τη δε ημέρα τη εβδόμη Σάββατο Κυρίω τω Θεώ σου» (Εξοδος Κ'-8-11). Από τους Χριστιανούς λοιπόν δεν πρέπει να δίνεται καμιά σημασία στη Τρίτη ούτε στον αριθμό 13. Εμείς τούτο μόνο πρέπει να προσέχουμε. Να προσπαθούμε να αποφύγουμε κάθε μέρα το κακό και να επιτελούμε το αγαθό, ώστε να αγιάζονται οι ημέρες της ζωής μας και να δοξάζεται με τα καλά μας έργα το όνομα του Θεού.

Από ποια πόρτα

Μία από τις πολλές προλήψεις και δυσειδαιμονίες του λαού μας, που του μεγαλώνουν τις δυσκολίες της ζωής και του αυξάνουν τις ανησυχίες του, είναι αυτή που σχετίζεται με τηπόρτα. Υπάρχει δηλαδή η αντίληψη ότι, αν πηγαίνει κανείς σε ένα σπίτι για επίσκεψη πρέπει να βγει από την ίδια πόρτα που μπήκε. Γιατί αλλιώς χαλούν τα προξενιά, λέγουν ή χάνονται τα αγαθά του σπιτιού. Αντιθέτως όμως. Ότα πηγαίνουν στο κοιμητήριο για κάποιο θλιβερό καθήκον δεν πρέπει να βγούν από την ίδια πόρτα που μπήκαν, γιατί θα πάθουν κακό. Τις πόρτες του κοιμητηρίου, λένε, πρέπει να «σταυρώνουν» (διασταυρώνουν).

Τα ανωτέρω γίνονται προφανώς από λόγους μαγικούς. Στη πρώτη περίπτωση, δεν πρέπει να αλλάξει πόρτα ο επισκέπτης, για να μη συμβεί το ίδιο στο προξενιό, δηλαδή μήπως πάει σε άλλο σπίτι το προξενιό. Ή, όπως μπαίνει ο ξένος από τη μια πόρτα και βγαίνει από την άλλη, έτσι τα αγαθά του σπιτιού από τη μια πόρτα θα μπαίνουν από την άλλη θα βγαίνουν. Στη δεύτερη ποερίπτωση, πρέπει να αλλάξουν πόρτα εξόδου, για να μη μπερδέσουν το θάνατο, ώστε να μην επιστρέψει στα σπίτια τους. Αυτά όμως αποτελούν πλάνη και καθόλου δεν βοηθούν τον άνθρωπο στη πνευματική του προκοπή.. Για μας, μετά τη σάρκωση του Θεού, τα «αρχαία παρήλθον». Τώρα το φως του Ευαγγελίου του Κυρίου διέλυσε τα σκότη της πλάνης και της άγνοιας. Η «οδός, η αλήθεια και η ζωή» αποκαλύφθηκαν, η θύρα της Βασιλείας του Θεού ανοίχτηκε και ένα μόνον μας απομένει καθήκον, να θελήσουμε να εισέλθουμε σε αυτήν, κατά τη σύσταση του Θεανθρώπου «αγωνίζεσθε εισελθείν δια της στενής πύλης ότι πολλοί, λέγω υμίν, ζητήσουσι εισελθείν και ουκ ισχύουσι» (Λουκά ΙΓ' 22-30).

Πηγή: «Πλάνες και αλήθειες», Γερμανού Παρασκευοπούλου, Μητροπολίτη Ηλείας.
Επιμέλεια: Ελένη Πάππας

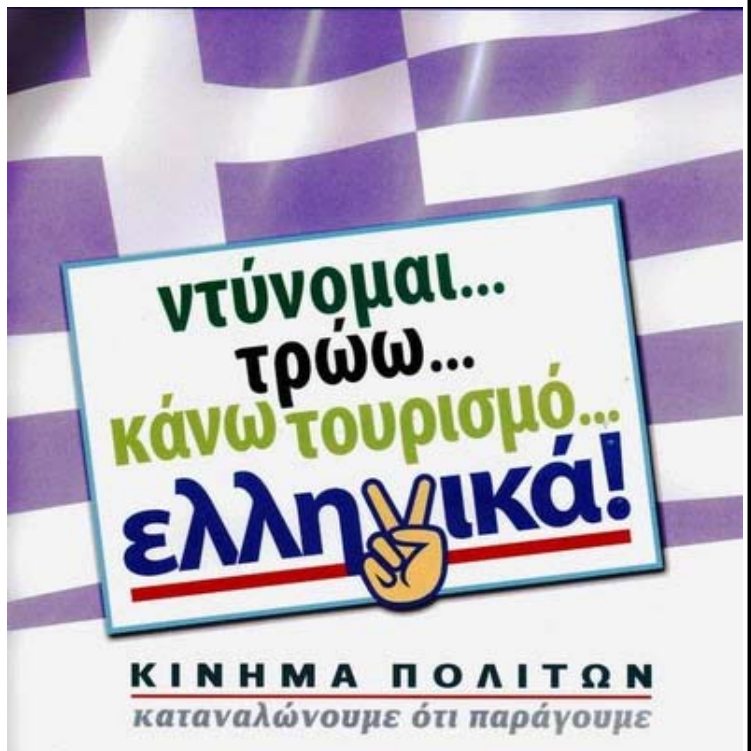
ΓΝΩΜΕΣ

Η πατρίδα μας περνά δύσκολες μέρες. Ο Ελληνικό λαός, τα αδέρφια μας, υποφέρουν. Χάνουν τις δουλειές τους, χάνουν τα σπίτια τους, χάνουν το τρόπο ζωής που είχαν συνειθίσει και πιο πολύ, χάνουν τις ελπίδες τους. Το μέλλον διαγράφεται αβέβαιο και προ πάντων, σκοτεινό. Κανείς δεν μπορεί να τους πεί που και πότε θα τελειώσει, πότε θα αρχίσουν να κάνουν όνειρα ξανά, πότε θα πάνε στο κρεβάτι τους να κοιμηθούν χωρίς την έγνια για το αύριο. Η αντιμετώπιση των αναγκών του σήμερα έχει διαβρώσει τις ηθικές αξίες του λαού μας, που λόγω του πολιτισμού μας, ήσαν έμφυτες στο λαό μας και κάνουν πράγματα που δεν ταιριάζουν σε μια πολιτισμένη κοινωνία. Ο ρόλος του «πατερούλη» που έχει αναλάβει το κράτος για την εξαγορά ψήφων, από το πολιτικό κόσμο της χώρας μας, είχε αδρανήσει και εκμηδενίσει το δημιουργικό ταλέντο στη νέα γενιά. Ικανοποιώντας τις ανάγκες της, δεν της δόθηκε ευκαιρία να αναπτύξει τα ταλέντα της και τη δημιουργική της ικανότητα. Δηλαδή, για τους ψήφους, η κάθε κυβέρνηση «έδινε στο λαό έτοιμο ψάρι για να φάει αντι να τον μάθει να ψαρεύει για να φάει». Και τώρα που δεν μπορεί πια να δανειστεί για να συνεχίσει να τους δίνει, μένουμε έκπληκτοι για τα αποτελέσματα της αλόγιστης συμπεριφοράς της (κυβέρνησης) και τη συμπεριφορά των πολιτών, των οποίων δεν μπορεί πλέον να ικανοποιήσει τις ανάγκες του.

Και μεις που είμαστε μακριά και απ' έξω, έκληκτοι και αποσβολωμένοι, βλέπουμε από μακριά τις καταστροφές, τις λεηλασίες, τις ανοίκειες συμπεριφορές, τα μουτζώματα, την κατάφορη ανυπακοή στους νόμους και δεν ξέρουμε πως να αντιδράσουμε. Και το μόνο που επικρατεί στη ψυχή μας είναι η θλίψη και η κατήφεια. Ο πόνος και η ντροπή. Η δε αδυναμία μας να βοηθήσουμε, μας φέρνει σε απόγνωση. Όχι γιατί δεν θέλουμε, αλλά σε αυτή τη τεταμένη υπερδιέγερση που επικρατεί στη πατρίδα μας, κανείς δεν μας ακούει και κανείς δεν καταλαβαίνει τι του λέμε.

Μπορούμε όμως να βοηθήσουμε. Όχι με τη λύση των άμεσων προβλημάτων που τώρα αντιμετωπίζουν, αλλά με την οικονομική μας παρουσία. Με το ταξίδι μας, αν διαλέξουμε να πάμε στη πατρίδα και αν μείνουμε μια μέρα παραπάνω από το πρόγραμμά μας, με την αγορά ενός αντικειμένου Made in Greece, με τη προτροπή ενός φίλου αμερικανού να επισκεφτεί τη χώρα μας, με ένα χρηματικό δώρο σε ένα δικό μας εκεί, με μια, έστω και μικρή, κατάθεσή μας σε μια ελληνική τράπεζα στη πατρίδα και το σπουδαιότερο, με την αγορά εδώ των ελληνικών προϊόντων. Ένα μπουκάλι ελληνικό λάδι, ένα πακέτο μακαρόνια, ένα κιλό φέτα ή κασέρι, ένα κιλό ελληνικές ελιές, (προσοχή, κυκλοφορούν και ελληνοποιημένα προϊόντα), ένα πακέτο φρυγανιές Μποσινάκη ή μπισκότα Παπαδοπούλου. Αγοράζοντας Ελληνικά, δίνουμε δουλειές στη πατρίδα και οικονομική ανάσα. Ας βοηθήσουμε λοιπόν με αυτό το τρόπο.

Κ.Δ.Λ.

ΝΕΑ ΤΗΣ Π.Ο.Α.Κ.

Συναντήσεις

Το Σάββατο 14 Μαΐου, επ' ευκαιρία του Πασχαλινού του Παμηλιακού Συλλόγου της Νέας Υόρκης, είχαμε τη χαρά και τη τιμή να έχουμε στη μεγάλη μας παρέα και τους πατριώτες από τη Βοστώνη **Βασίλη, Γιώργο και Χριστίνα Καυκά**. Μας δόθηκε έτσι η ευκαιρία τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Π.Ο.Α.Κ. να συναντηθούν πριν από τη δεξίωση και να ανταλλάξουν τις απόψεις τους για τη πρόοδο της Π.Ο.Α.Κ.. Δυστυχώς όμως, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του Προέδρου και της Γραμματέας και παρά τις ενοχλήσεις με επιστολές και τηλεφωνήματα, οι Σύλλογοι δεν είναι πρόθυμοι να συμμεριστούν τις προσπάθειες και τις αγωνίες τους για μια πολύ στενή συνεργασία.

Η συνάντηση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν «Διοικητικό Συμβούλιο» της Π.Ο.Α.Κ., αλλά μια άτυπη και φιλική ανταλλαγή απόψεων για την εξεύρεση τρόπου ώστε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε σαν Ομοσπονδία για να μπορέσουμε να κάνουμε μια προσπάθεια να προσελκύσουμε τα νέα παιδιά που θα αναλάβουν τα ηνία και έτσι να τους δοθεί η ευκαιρία να γνωριστούν μεταξύ τους, να κάνουν φιλίες με άλλους νέους σε άλλες πολιτείες της Αμερικής και του Καναδά, όπως γνωριστήκαμε και μεις και είμαστε εις θέση να ξέρουμε πατριώτες από όλη την Βόρειο Αμερική. Όλοι συμφώνησαν από το Σεπτέμβριο να επισκεφτεί το Δ.Σ. της Π.Ο.Α.Κ. τους Συλλόγους μέλη της Ομοσπονδίας και να θέσουμε σε εφαρμογή ένα σχέδιο για πρόοδο και τη συμμετοχή της νεολαίας στην Ομοσπονδία μας.

Στη συνάντηση έλαβαν μέρος οι κ.κ. Λουκάς Μαρίτσας πρόεδρος, Ελένη Πάππας Γραμματέας, Νίκος Κωστόπουλος Ταμίας, Βασίλης Καυκάς, Γιώργος Καυκάς, Παναγιώτης Τσουκαλάς, Ηλίας Δημητρόπουλος, Σπύρος Κοκκώνης, και ο Άγης Τριανταφυλλόπουλος. Όλοι έλαβαν το λόγο για να εκφράσουν τη γνώμη τους και το συμπέρασμα που βγήκε, είναι ότι «Η Π.Ο.Α.Κ. είναι οι Σύλλογοι και αν οι Σύλλογοι αδρανούν η Π.Ο.Α.Κ. δεν μπορεί να προχωρήσει»

Ελένη Χ. Πάππας

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Λαϊκή Συνέλευση έγινε τη Κυριακή 5 Ιουνίου στις 10.30 στο Λαζαράκειο Δημοτικό Μέγαρο, το Δημοτικό Συμβούλιο Ήλιδας, ενάντια στην απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να μη συμπεριληφθεί στο Μηχανογραφικό δελτίο το Τμήμα Εμπορίας και Διαφήμισης του ΤΕΙ Αμαλιάδας. Δηλαδή το ΤΕΙ Αμαλιάδας, κλείνει. Και αποφασίστηκε να γίνει επίσκεψη στην Αθήνα και να πραγματοποιηθεί συνάντηση με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ώστε να απαιτηθεί η συνέχιση της λειτουργίας του Τμήματος ΤΕΙ. Πηγή, Πιатора

Η Βουλή των Λεχαινών

Το τσαγγαράδικο του Νίκου Παράσχη στα Λεχαινά, θεωρείται σαν τη Βουλή των Λεχαινών και των περιχώρων, γιατί εκεί μαζεύονται οι συνταξούχοι της περιοχής και προσπαθούν να λύσουν τα κοινωνικά και τα πολιτικά προβλήματα, που όπως ξέρουμε υπάρχουν στη χώρα μας. Ο κυρ-Νίκος αντιστέκεται ακόμα στην ισοπέδωση, ή μάλλον στην εξαφάνιση, της προσωπικής ικανότητας και υπερηφάνιας, που μερικοί άνθρωποι έχουν να παράγουν κάτι με τα χέρια τους και να το προσφέρουν στη κοινωνία με καμάρι και με μεράκι.

Τα επαγγέλματα του φαναρά, του βαρελά, του σαμαρά, του πεταλωτή, του γανωτή και του «υποδηματοποιού» (τσαγγάρι), έχουν εκλείψει, αλλά ο κυρ-Νίκος εξακολουθεί να αντιστέκεται και ακόμα στα γεράματά του, να μας παρουσιάζει τα θαύματα των χεριών του και του κόπου του, αποδεικνύοντας έτσι ότι η προσωπική σχέση μεταξύ των ανθρώπων δεν μπορεί να παγιωθεί με τα απρόσωπα προϊόντα της μαζικής παραγωγής που πλημμυρίζουν την αγορά σήμερα.

Σχεδιάζει να παραδώσει όλα τα εργαλεία και τα μηχανήματά του στο Λαογραφικό Μουσείο Λεχαινών για να μάθουν οι νέες γενεές το τρόπο ζωής των προγόνων τους. Εν τω μεταξύ όμως, κυρ- Νίκος, με τη βοήθεια των συνομήλικων συνταξιούχων, με τη βοήθεια του καφέ και της γκαζόζας, συζητά τα τρέχοντα θέματα της επικαιρότητας και παίρνουν τις αποφάσεις για την επίλυσή τους.

Σε επόμενη επίσκεψη στη πατρίδα, δεν θα χάσω την ευκαιρία για να τον επισκεφτώ και, αν είναι δυνατόν, να λάβω μέρος στη συζήτηση.

Κ.Δ.Λ. – Αντιγόνη Τσεκουρά
Πηγή. ΠΑΤΡΙΣ, κοινωνία

Αεροδρόμιο Ολυμπίας (Ανδραβίδας)

Οι πληροφορίες που διαρρέουν για το έργο του Αεροδρομίου Ανδραβίδας, από τα συναρμόδια Υπουργεία Μεταφορών και Ανάπτυξης είναι θετικές. Από πηγές των δύο υπουργείων που δημοσιεύτηκαν στον αθηναϊκό τύπο, αναφέρουν ότι ο σχεδιασμός για τα εκσυγχρονιστικά έργα του Αεροδρομίου Ολυμπίας (Ανδραβίδας) προχωρά με κανονικούς ρυθμούς.

Πηγή. ΠΑΤΡΙΣ Πύργου

Από ότι φαίνεται, η κωμωδία ή η τραγωδία της μετατροπής του Αεροδρομίου Ανδραβίδας σε πολιτικό, όπως ο μύθος με της Άρτας το γιοφύρι, δεν λείει να πάρει τέλος. Τώρα μάλιστα πήρε και μια άλλη τροπή. Του αλλάξαμε το όνομα, από Ανδραβίδας το κάναμε Ολυμπίας. Δεν τα φτιάξαμε τότε που μπορούσαμε να πάρουμε δανεικά, θα το κάνουμε τώρα που δεν υπάρχει δεκάρα τσακιστή; Το πράγμα έχει καταντήσει άγουστο αστείο.

Κ.Δ.Λ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Τη Κυριακή 26 Ιουνίου, στον Ιερό Ναό των Αγίων Αικατερίνης και Γεωργίου στη Αστόρια, έγινε ο γάμος του γιού του **Γιώργου** και **Ελένης Πράσσου** με τη **Στεφανία**, κόρη του **Άρη** και **Ειρήνης Δήμα**. Μετά το γάμο επακολούθησε δεξίωση στο **Carlyle on the Green of Farmingdale N.Y.** Στους γονείς και στα αδέρφια του Αντώνη και της Στεφανίας, ευχόμαστε να τους ζήσουν και να τους βλέπουν πάντα χαρούμενους και ευτυχισμένους. Και να τους θυμίσουμε ότι η ευτυχία τους εξαρτάται αποκλειστικά από τους ίδιους. Ε.Χ.Π.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Το Σάββατο 4 Ιουνίου 2011, στο Νοσοκομείο North Shore, Long Island, η κόρη της δικής μας κ. **Κούλας Κοσμετάτου, Αλεξάνδρα**, έφερε στο κόσμο ένα υγιέστατο αγοράκι (8 πάουντς). Στους ευτυχείς γονείς **Γιάννη και Αλεξάνδρα Βορβολάκη**, ευχόμαστε να τους ζήσει το βλαστάρι τους, να είναι πάντα γερό και καλότυχο. Στους Παππού **Πέτρο**, γιαγιά **Κούλα** να τον χαλironται και να τον δουν γαμπρό. Στη δε θεία **Μαρίνα**, να χαίρεται τον ανενψίο της και η ώρα η καλή να φέρει σε όλους και το δεύτερο. Ε.Χ.Π.

Διόρθωση

Στη προηγούμενη «Ηλειακτίδα», αναφέραμε κατά λάθος το **Μάριο Γκάγκο**, με το όνομα «Χάρης». Ζητάμε συγνώμη. Ε.Χ.Π.

ENGAGEMENTS

Aristophanes presented a story about soulmates in *The Symposium* by Plato. It states that humans originally consisted of four arms, four legs, and a single head made of two faces, but Zeus feared their power and split them all in half, condemning them to spend their lives searching for the other half to complete them.

The soulmate search for **Vicky Kostopoulos** and **Ciro Traino** came to an end when they first found each other and recently got engaged on April 30, 2011 at the beautiful location of West Palm Beach, Florida. Congrats to them and their families. **Η ΩΠΑ Η ΚΑΛΗ!** A.C.P.

GRADUATIONS

"The roots of education are bitter, but the fruit is sweet." - Aristotle

On that note, we would like to Congratulate **Demetra Anastasopoulos** for completing her studies and graduating from my Alma Mater, CUNY Queens College, as well as **Georgia Gournas** for graduating from Adelphi University. May the both of you succeed in all your future endeavors. A.C.P.

AWARDS

A big Congratulations to fellow Elian, and **Professor of Philosophy** at the University of California, San Diego (UCSD) **Georgios Anagnostopoulos** (Granitseika - Pyrgos, Elias), who was honored on 4/9/11 by the American Hellenic Council with the Theodore Saloutos Award. A.C.P.

The American Hellenic Council Honors Professor Georgios Anagnostopoulos

Annual Honors Awards Dinner

Omni Hotel

Los Angeles, California

Saturday, April 9, 2011

Georgios Anagnostopoulos was born in Granitseika, Pyrgos, Elias, a small village on the Ionian Coast, less than 20 miles west of Ancient Olympia. He finished elementary school in Granitseika, graduated from the Gymnasium in Pyrgos, and entered the School of Physics and Mathematics of the University of Athens, where he studied for one year. He completed his education in the United States, receiving a B.S. degree in Engineering and Humanities from the Massachusetts Institute of Technology (MIT) and a Ph.D. in Philosophy from Brandeis University. Since 1969 he has been teaching at the University of California, San Diego (UCSD), where he is a Professor of Philosophy. He also held the Eleftherios Venizelos Endowed Chair at the American College of Greece for the academic year of 2005-2006.

He is also a Founding member and Vice President of The Thesavros of the Greek Language Project, operating in Athens, with the purpose of creating a digital database of the Greek language. As of now, it has digitalized texts adding up to 50 million words, including Greek Historiography from Herodotus to Paparigopoulos and the complete works of some of the great Modern Greek authors, such as Palamas, Papadiamantis, Koraes, Vikelas, etc.

Professor Anagnostopoulos has lived the greater part of his life away from the country and place of his birth. Yet he has remained in touch with both Greece and Elia. Over the years, he has organized and participated in many conferences in Elia, including those of the Olympic Center for Philosophy and Culture, and has remained an active participant in the cultural life of his birthplace.

Courtesy: <http://www.youtube.com/watch?v=p87SEoxYYgc>

To also view Professor Anagnostopoulos' acceptance speech, along with a clip on his Biography, you may view the links through our **Facebook Page: PANELIAKOS SOCIETY**.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πασχαλινό

Το Σάββατο 14 Μαΐου 2011, στο Χιώτικο Σπίτι ο Σύλλογός μας είχε μια πολύ ωραία και ευχάριστη βραδιά γιορτάζοντας, όπως κάθε χρόνο, την εορτή του Πάσχα. Το Πασχαλινό μας. Η συμμετοχή των μελών μας, μαζί με τους φίλους τους ήταν παραπάνω από ικανοποιητική και το κέφι που επεκράτησε στο τέλος μας άφησε μια πολύ ευχάριστη Πατριωτική γεύση.

Μας αντάμοιψε για τη προσπάθεια που καταβάλεται από πολλούς για να κρατηθεί και να διατηρείται ο Σύλλογός μας, σαν παράγοντας και τρόπος συνάφειας μεταξύ μας για να μας κάνει ευτυχισμένους και να μας θυμίζει τις Ολυμπιακές μας ρίζες. Προσεφέρθηκαν αρνί της σούβλας με όλα τα πασχαλινά απαραίτητα, σαλάτες, κόκκινα αυγά για να τσουγκρίσουμε, κουλουράκια, τσουρέκια, και καφέδες. Όλα ήταν όπως έπρεπε και όλοι έφυγαν ικανοποιημένοι και χορτασμένοι.

Είχαμε την ευτυχία να βρεθούν ανάμεσά μας και πατριώτες από τη Βοστώνη. Παρέστησαν ο **Βασίλης Καυκάς** από το Σιμόπουλο πρώην Πρόεδρος της Πανηλειακής Ομοσπονδίας Αμερικής και Καναδά, πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Νέας Αγγλίας και σημαίνον στέλεχος της Ομογένειας του Λόουελ Μασσαχουσέτης, ο αδελφός του, **Γιώργος Καυκάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Ηλείων Νέας Αγγλίας με τα της συζύγου του **Χριστίνας**.

Όλα όσα έγιναν για να έχει επιτυχία η βραδιά μας, και στους οποίους αρμόζουν θερμά συγχαρητήρια και ευχαριστίες, έγιναν χάρις στις προσπάθειες από τον υπεύθυνο της βραδιάς, εκλεκτό πατριώτη κ. **Σπύρο Κοκκώνη** και τις συνυπευθύνους κυρίες **Χριστίνα Αποστολοπούλου**, **Αγγελική Κολοβάδη**, **Ρούλα Αναστασάτου**, **Λεμονιά Μιχαλοπούλου** και με τη σιωπηρή αλλά ουσιαστική υποστήριξη του Ταμία μας κ. **Νίκου Σινόπουλου** και της συζύγου του **Δήμητρας**. Το ξεφάντωμα και ο χορός έγινε με τη συνοδεία μουσικής από D.J. Επίσης είχαμε και τη καθιερωμένη λαχειοφόρος μας με πλούσια δώρα. Ευχαριστούμε μέσα από τη καρδιά μας, και όσους από το Σύλλογό μας συνέδραμαν για την εξαιρετική επιτυχία της βραδιάς, και δεν τους ξέρουμε. Ευχαριστούμε.

Πικ – Νικ

Για πρώτη φορά στα χρονικά του Συλλόγου μας κάναμε το Πικ-Νικ τον Ιούνιο αντί τον Αύγουστο που το είχαμε μέχρι πέρυσι. Η πρόταση μπήκε στο τραπέζι σε μια Γενική Συνέλευση το 2010 και έτσι φέτος έγινε πραγματικότητα. Και αφού η πρόταση προήλθε απότο πατριώτη κ. **Ανδρέα Κωστόπουλο**, ήταν και λογικό να του αναθέσουμε την ευθύνη να το πραγματοποιήσει και τα κατάφερε πολύ καλά με τη βοήθεια της συζύγου του και του συνυπευθύνου **Παναγιώτη Τσεκουρά**. Και μας έβγαλαν ασπροπρόσωπους. Στις 12 Ιουνίου του 2011 και κάτω από ένα απειλούμενο με βροχή καιρό, στο Sunken Meadow Park Long Island, μαζευτήκαμε και γιορτάσαμε τον ερχομό του καλοκαιριού. Η προσέλευση θα μπορούσε να ήταν καλύτερη, αλλά, αν λάβουμε υπ' όψιν το συννεφιασμένο ουρανό, μπορούμε να τη χαρακτηρίσουμε ικανοποιητική. Είχαμε και του πουλιού το γάλα. Χοτ-ντογκς, χάμπεργκερς, σουβλάκια κότας και χοιρινού, κοτόπουλο, σαλάτες, σπιτικά γλυκά και κουλούρια, καφέδες και αναψυκτικά καθώς και τις απαραίτητες μπύρες. Όλα σε αφθονία. Και αυτό, εκτός από τον Ανδρέα, έγιναν χάρη τις προσπάθειες της οικογένειας του Ταμία μας **Νίκου Σινόπουλου**, και, όπως μαθαίνω, του δραστήριου **Νίκου Κωστόπουλου**.

Αρχική σκέψη για την επίσπευση της ημερομηνίας αυτού του Πικ-Νικ ήταν η επιθυμία της Διοίκησης να φέρει κοντά μας και τα παιδιά μας με τις οικογένειές τους. Όλοι εμείς τα παλιά μέλη έχουμε τώρα μεγάλα παιδιά, καταξιωμένα στο κλάδο τους και θα θέλαμε να είχαμε την ευκαιρία να τα γνωρίσουμε και να γνωριστούμε μεταξύ τους. Από ότι φαίνεται, δεν κάναμε καλή δουλειά στο να τους μεταδώσουμε αυτό το πνεύμα της επικοινωνίας και δεν είχαμε τα ποθητά αποτελέσματα. Είμαστε βέβαιοι όμως ότι του χρόνου θα κάνουμε καλύτερη δουλειά γιατί θα έχουμε όλο το χρόνο να το προετοιμάσουμε όπως πρέπει.

Χρωστάμε τις ευχαριστίες μας σε αυτούς που κοπίασαν, όπως επίσης πρέπει να ευχαριστήσουμε και τους μη Ηλείωτες καλεσμένους μας, που μας ετίμησαν με τη παρουσία τους, ελπίζουμε δε να τους δούμε και του χρόνου. Καλό καλοκαίρι λοιπόν, και με όσους τυχερούς θα ταξιδέψουν στη πατρίδα στέλνουμε χαιρετίσματα και την αγάπη μας, να έχουν ευχάριστες διακοπές και να αποφύγουν τα βαρυστομαχιάσματα από τη βρασμένη γίδα. Κ.Δ.Λ.

Visit us at our FACEBOOK PAGE – PANELIAKOS SOCIETY, to see more pictures from this event, along with various news updates, pictures and videos from other events, and much, much more! Once there, don't forget to click the "LIKE" button.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ 14-05-2011

ANELIAKOS SOCIETY OF NEW YORK
ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
P.O. BOX 5819 — ASTORIA, N.Y. 11105

presents their
ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΓΛΕΝΤΙ
Saturday, May 14, 2011
Cocktails 7:30 — Dinner Following
at the **ΧΙΟΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ**
44-01 Broadway
Astoria, New York
Donation: \$40.00 (Adults)

No. 105

Visit us at our **FACEBOOK PAGE – PANELIAKOS SOCIETY**, to see more pictures from this event, along with various news updates, pictures and videos from other events, and much, much more! Once there, don't forget to click the "LIKE" button.

ANELIAKOS SOCIETY OF NEW YORK
ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
P.O. BOX 5819 — ASTORIA, N.Y. 11105

presents their
ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΓΛΕΝΤΙ
Saturday, May 14, 2011
Cocktails 7:30 — Dinner Following
at the **ΧΙΟΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ**
44-01 Broadway
Astoria, New York
Donation: \$40.00 (Adults)

No. 105

Visit us at our **FACEBOOK PAGE – PANELIAKOS SOCIETY**, to see more pictures from this event, along with various news updates, pictures and videos from other events, and much, much more! Once there, don't forget to click the "LIKE" button.

Με επιτυχία η “Πασχαλιάτικη Χοροεσπερίδα” του Πανηλειακού Συλλόγου Νέας Υόρκης

Κατάμεστη ήταν χθες βράδυ η μεγάλη αίθουσα στο “Χιώτικο Σπίτι” στην ΑΣΤΟΡΙΑ της Νέας Υόρκης από τα μέλη και φίλους του Πανηλειακού Συλλόγου Νέας Υόρκης όπου γιόρτασαν με το καλύτερο τρόπο την Άνοιξη και την Ανάσταση.

Η οργανωτική επιτροπή από τους Σπύρο Κοκκώνη, Χριστίνα Αποστολοπούλου, Αγγελική Κολοβάδη, το Δημήτρη Κωστόπουλο και άλλους, με τη συμπαράσταση του Διοικητικού Συμβουλίου συντέλεσαν σε μία ωραία βραδιά.

Ο Πρόεδρος κ. Ηλίας Δητρόπουλος κινείται από το ένα τραπέζι στο άλλο για να ευχαριστήσει τους παρευρισκομένους οι οποίοι γλέντησαν μέχρι τις πρωινές ώρες.

Πλούσιο το φαγητό και τα γλυκίσματα ενώ σε κάθε τραπέζι ήταν μία τεράστια ανθοδέσμη, δύο μπουκάλια κρασί και ένα πανέρι με κόκκινα αυγά και πασχαλινά κουλουράκια.

Παρόντες ήσαν αντιπρόσωποι άλλων Συλλόγων και Οργανισμών της Ομογένειας. Αντιπροσωπεία από τον Πανηλειακό Σύλλογο Βοστώνης με επικεφαλής τον Πρόεδρο κ. Γεώργιο Καυκά και από τον Πανηλειακό Σύλλογο “ΚΟΡΟΙΒΟΣ” Νέας Ιερσέης με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Συλλόγου και Πρόεδρο της Πανηλειακής Ομοσπονδίας Αμερικής & Καναδά κ. Λουκά Μαρίτσα. Ακόμα οι πρώην Πρόεδροι της Πανηλειακής Ομοσπονδίας κ. Βασίλειος Καυκάς από τη Βοστώνη ο οποίος στο χαιρετισμό του τόνισε “στη προσπάθεια που καταβάλουμε για την πρόοδο και αναβάθμιση των φορέων μας πρέπει να αφήσουμε τα μικροπράγματα και τις μικρο παρεξηγήσεις στην άκρη και να αρχίζουμε τις συνεδριάσεις μας από εκεί που συμφωνούμε για να λύσουμε τα όποια μας χωρίζουν”.

Ακόμα στους παρευρισκομένους ήσαν και οι: Σωτήρης Κωνσταντακόπουλος πρώην Πρόεδρος της Πανηλειακής Ομοσπονδίας Αμερικής και Καναδά με τη σύζυγό του Σταυρούλα, ο πρώην Πρόεδρος του Πανηλειακού Συλλόγου Νέας Υόρκης κ. Ντίνος Λυκογιάννης με τη σύζυγό του, οι επίσης οι πρώην Πρόεδροι του Συλλόγου κ. Ελένη Πάππα, κ. Γεωργία Παπαδοπούλου-Ξυδιά, Νίκος Λαδάς και ο φαρμακοποιός και πρώην Πρόεδρος κ. Χαράλαμπος Ξυδιάς.

Ακόμα οι: Αγησίλαος Τριανταφυλλόπουλος και Πιτ Τσουκαλάς από την Νέα Ιερσέη, Νίκος Κωστόπουλος, Ανδρέας Κωστόπουλος και πολλοί άλλοι. Να σημειώσουμε ότι η λαχειοφόρος ήταν πλούσια.

Της εκδήλωσης προηγήθη σύσκεψη υπό την αιγίδα της Πανηλειακής Ομοσπονδίας.

Συγχαρητήρια και του χρόνου.

Posted by
ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
at
Paneliakos.com

14 Μαΐου, 2011

DO YOU HAVE ANY IDEAS/COMMENTS, BAPTISM-WEDDING-ENGAGEMENT ANNOUNCEMENTS, ETC. IF SO, PLEASE LET US KNOW! You may write your ideas/comments/suggestions etc. and 1) mail to Anthony Papadopoulos 47-16 190 Street, Bayside, NY 11358, 2) E-mail us at Hleiaktida@aol.com, 3) contact us at 914-592-7610, 718-658-4474, or 4) fax us at 718-658-1573.

ΠΙΣΤΕΥΩ

Πιστεύω εις έναν γύρον,
με πίτα, λιποκράτορα,
τυλιχτόν εις λαδόκολαν μιανήν,
εις στόμαχους πάντων ερριμένον.

Και εις ένα τζατζίκι, λευκόν, πηχτόν,
του γύρου συνοδό, και λιπογενές,
το δια τον γύρο ποιηθέντα προ πάντων πίτα-
γύρο .

Γιαούρτι αγελαδινόν,
αγγούρι βιολογικόν,
σκόρδον τριφτόν, εκ τρίφτου ηλεκτρικού
τριφθέντα, ού γεννηθέντα,
ομοχρήσιμου της πίτας
δι ου την πείνα πάταξε.

Την δι' ημάς τους ανθρώπους
και δια την ημετέραν εργασίαν
παρασκευασθείσα εις αρτοποιείον
εκ άλευρων, εξ αρρένους εργάτου
και εξυμώθη με ύδωρ αγνό
και εκαταψύχθη.

Αγορασθέντα τε υπό ημών
εντός πλαστικού σακιδίου
ή χάρτινου κυτίου

Και εψήθη τας πρώτας ώρας
κατά τας μεσημεριανάς

Και αναπαύθη εντός λαδόκολας
και εγεμίσθη εκ κουταλίας τζατζικίου.

Και εμπλουτίσθη με γύρον μετά δόξης,
ψιλοκομμένου κρεμμυδίου και ντοματός,
γεώμηλου τηγανητού,
ευτυχείς κάνων πεινασμένους ,
ώστε λιμοκτονίας έλθη το τέλος.

Και εις το κάρβουνον,
το χρήσιμον, το γυροπαρασκευαστικόν,
το εκ του ξύλου παραγόμενον,
το συν πυρός συνεργαζόμενον,
ώστε παρασκευαζόμενον,
γύρον ροδοκόκκινον και ζουμερόν.

Εις ένα γυροπωλείον, με χωριάτικη και φέτα.

Ομολογώ κατανάλωσιν συστηματικήν.

Προσδοκώ ζύθον παγωμένον.
Και να είναι η πίτα αφράτη.

δι ευχών των ψητών σουβλακίων ημών
κύριε ψήστη σουβλατζή είσαι θεός
σέρβιρον και χορτάσον ημάς
αμήν...

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

